

T158113

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาข้อมูลค่าความเต็มใจที่จะซื้อขายค่าจัดการของบัญชีฟอยบของประชาชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะซื้อขายดังกล่าว เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการเสนอแนะเป็นแนวทางในการปรับอัตราค่าธรรมเนียมในการจัดเก็บของบัญชีฟอยใหม่เพื่อให้สอดคล้องและมีความเหมาะสมกับความต้องการของประชาชนมากที่สุด การศึกษาระบบนี้ได้ทำการเก็บข้อมูลโดยการสุ่มตัวอย่างจากครัวเรือนในแขวงต่างๆ ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 388 ครัวเรือน โดยแบ่งออกเป็น 4 แขวงคือแขวงกันดังนี้คือ แขวงนครพิงค์จำนวน 88 ครัวเรือน แขวงภาวดีจำนวน 104 ครัวเรือน แขวงเมืองรายจำนวน 86 ครัวเรือน และแขวงศรีวิชัยจำนวน 110 ครัวเรือน การวัดมูลค่าความเต็มใจที่จะซื้อขายนี้ใช้วิธี Bidding Games และการวิเคราะห์หาข้อมูลค่าความเต็มใจที่จะซื้อขายและความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าความเต็มใจที่จะซื้อกับปัจจัยที่มีอิทธิพลใช้สมการถดถอย

ผลการศึกษาพบว่ากู้มูลค่าอย่างทั้งหมด 388 ครัวเรือนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่มีความเต็มใจที่จะซื้อขายค่าจัดการของบัญชีฟอยที่ราคา 47.52 บาทต่อเดือน โดยแขวงนครพิงค์ แขวงภาวดี แขวงเมือง

ราย แล้วของครีวิชัย มีความเต็มใจที่จะจ่ายค่าจัดการขยะมูลฝอยที่ราคา 42.24, 51.65, 41.67 และ 39.27

บาทต่อเดือน ตามลำดับ

การวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าความเต็มใจจ่ายพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ปัจจัยในเรื่องของปริมาณขยะมูลฝอยที่ครัวเรือนทิ้งใน 1 วัน โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับ มูลค่าความเต็มใจจ่ายที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยที่หากครัวเรือนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ มีขยะที่ทิ้งใน 1 วันเพิ่มขึ้น 1 กิโลกรัมก็จะยินดีจ่ายเพิ่มขึ้น 3.80 บาท ส่วนครัวเรือนในแขวงนครพิงค์ แขวงการวิลเลจ แขวงเมืองราย และแขวงครีวิชัย จะมีความเต็มใจจ่ายเพิ่มขึ้น 5.36, 3.70, 5.81 และ 3.07 บาท ต่อเดือน ตามลำดับ

สำหรับปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าความเต็มใจจ่ายค่าจัดการขยะมูลฝอย ได้แก่ ปัจจัยเรื่อง ระดับการศึกษา โดยที่ครัวเรือนที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้นก็ยินดีที่จะจ่ายค่าจัดการขยะมากขึ้น ปัจจัย รายได้โดยที่ครัวเรือนที่มีรายได้สูงก็จะมีความยินดีที่จะจ่ายมากขึ้น ปัจจัยจำนวนผู้นำ้งอาศัยใน ครัวเรือน โดยที่ครัวเรือนที่มีผู้นำ้งอาศัยหลายคนก็จะมีความยินดีจ่ายมากขึ้น ปัจจัยเรื่องการรับรู้ ข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยโดยที่ผู้ที่เคยรับรู้เกี่ยวกับปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยก็จะมีความยินดีจ่ายมากขึ้น และร้าใจจ่ายในด้านความเป็นเจ้าของสถานที่อยู่อาศัย โดยที่ผู้ที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยเองก็จะมี ความยินดีจ่ายมากขึ้น

สำหรับปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าความเต็มใจจ่ายเมื่อพิจารณาจำแนกตามแขวงแล้วพบว่า ปัจจัยในเรื่องระดับการศึกษามีอิทธิพลต่อกräวเรือนทุกแขวง ปัจจัยด้านรายได้มีอิทธิพลเฉพาะครัวเรือน ในแขวงการวิลเลจและแขวงเมืองราย ปัจจัยจำนวนผู้นำ้งอาศัยในครัวเรือนมีอิทธิพลเฉพาะครัวเรือนใน แขวงการวิลเลจและแขวงครีวิชัย สำหรับปัจจัยในเรื่องการรับรู้ข่าวสารมีอิทธิพลเฉพาะครัวเรือนในแขวง นครพิงค์และครีวิชัย ส่วนปัจจัยอายุมีอิทธิพลเฉพาะครัวเรือนในแขวงนครพิงค์โดยที่ผู้ที่มีอายุสูงจะมี ความยินดีจ่ายลดลง

การประมาณค่ารายได้จากการเก็บค่าธรรมเนียมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขต เทศบาลนครเชียงใหม่ใน 1 ปีนี้พบว่ามีมูลค่าประมาณ 36 ล้านบาท ซึ่งจะสามารถทำให้รายได้จากการ เก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นจากเดิมถึง 6 เท่า และจะทำให้รายได้จากการเก็บค่าธรรมเนียมสามารถชดเชย รายจ่ายด้านการรักษาความสะอาดได้ถึงร้อยละ 65.98 นอกจากนั้นแล้วจากการประมาณมูลค่าความเต็มใจจ่ายที่ได้ในแต่ละแขวงนั้นพบว่า ความเต็มใจที่จะจ่ายมีมูลค่าที่มากกว่าอัตราค่าธรรมเนียมเดิมที่เก็บอยู่ในปัจจุบัน ดังนั้นแสดงว่าทางเทศบาลนครเชียงใหม่สามารถปรับอัตราค่าธรรมเนียมในการจัดเก็บ ขยะมูลฝอยให้สูงขึ้นกว่าเดิมได้ ซึ่งสอดคล้องกับความเต็มใจที่จะจ่ายของครัวเรือนในเขตเทศบาลนคร เชียงใหม่

ABSTRACT

TE158113

The purpose of this study is to determine the willingness to pay for solid waste management in Chiang Mai Municipality Area and to investigate factors which may influenced the willingness to pay for solid waste management in Chiang Mai Municipality Area. The study should be useful as criterion in adjusting payment(s) for the cost of waste management. The data used in this study were collected from households in Chiang Mai Municipality Area using multistage sampling method of 388 samples. A total of 88 samples were from Nakornphing sub district, 104 samples from Gavila sub district, 86 samples from Mengrai sub district and 110 samples from Srivichai sub district. The willingness to pay was estimated using Bidding Games method. The relationship between the willingness to pay and factors determining it were analyzed by Linear Regression Technique.

The study found that the willingness to pay for the whole Municipality is 47.52 baht per month. It is 42.24, 51.66, 41.67 and 39.27 baht per month for the sub district Nakornphing, Gavila, Mengrai and Srivichai respectively.

The factor which was found to be the most significant influencing willingness to pay for solid waste management is daily quantity of disposal solid waste at a level of significance at 0.01. For every 1 kilogram increase in solid waste a day the willingness to pay will increase 3.80 baht per month for the whole Municipality Area. It is 5.36, 3.70, 5.81 and 3.07 baht per month for the sub district of Nakornphing, Gavila, Mengrai and Srivichai respectively.

The other factors which were found to be significantly influence the willingness to pay for solid waste management in Chiang Mai Municipality Area are educational level, total income of household, household size, recognition information concerning solid waste and ownership of household. Only educational level was found to have significant influence on the willingness to pay for all sub districts. Total household income was found to have significant influence on willingness to pay in Gavila and Mengrai sub district. Numbers of household has influence willingness to pay in Gavila and Srivichai sub district. While Information concerning about solid waste was found to have significant influence on willingness to pay in Nakornphing and Srivichai sub district. Lastly Age of respondents was found to be influence on willingness to pay only in Nakornphing sub district.

Annual value of willingness to pay for the whole Municipality was estimated to increase from 6 million to 36 million baht. This would help to reduce the difference between actual revenue received from household payments and cost of waste management down by 65.98%. The amount of willingness to pay expressed by households in every sub districts were found to be much higher than what they are actually charged by the Municipality at present. This implies that the Municipality can adjust its rate of waste management to a much higher rate in accordance with household's willingness to pay.